

31994L0019

31.5.1994

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 135/5

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 94/19/ES
ze dne 30. května 1994
o systémech pojištění vkladů**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 první a třetí větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že v souladu s cíli Smlouvy je třeba podporovat harmonický rozvoj činnosti úvěrových institucí v celém Společenství odstraněním všech omezení práva usazování a volného poskytování služeb a současně posilovat stabilitu bankovní soustavy a ochranu spořitelů;

vzhledem k tomu, že při odstraňování omezení kladených na činnost úvěrových institucí je třeba pamatovat na situaci, jež by mohla nastat, kdyby se vklady u úvěrové instituce, která má pobočky v jiných členských státech, staly nedisponibilními; že je nezbytné zajistit minimální harmonizovanou úroveň ochrany vkladů pro všechny vklady ve Společenství; že tato ochrana vkladů je pro dotvoření jednotného bankovního trhu stejně zásadní jako pravidla obezřetnosti;

vzhledem k tomu, že v případě uzavření úvěrové instituce, která se ocitne v platební neschopnosti, musí být vkladatelé u všech poboček nacházejících se v jiném členském státě, než ve kterém má úvěrová instituce sídlo, chráněni stejným systémem pojištění vkladů jako ostatní vkladatelé u této instituce;

vzhledem k tomu, že náklady úvěrových institucí na účast v systému pojištění vkladů jsou nesrovnatelné s náklady, jež by s sebou nesl hromadný výběr bankovních vkladů nejen z úvěrové instituce, která se ocitla v nesnázích, nýbrž i z finančně zdravých institucí v důsledku ztráty důvěry vkladatelů ve spolehlivost bankovní soustavy;

vzhledem k tomu, že odezva členských států na doporučení Komise 87/63/EHS ze dne 22. prosince 1986 o zavedení systémů pojištění vkladů ve Společenství ⁽⁴⁾ nepostačila k plnému dosažení žádoucího výsledku; že tato situace může nepříznivě ovlivnit řádné fungování vnitřního trhu;

vzhledem k tomu, že druhá směrnice Rady 89/646/EHS ze dne 15. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu, kterou se mění směrnice 77/780/EHS ⁽⁵⁾, jež zavádí jednotné povolení pro úvěrové instituce a stanoví, že dohled nad nimi vykonávají orgány jejich domovského členského státu, vstoupila v platnost dne 1. ledna 1993;

vzhledem k tomu, že pobočky nadále nepotřebují povolení v žádném hostitelském členském státě, poněvadž jejich jednotné povolení se vztahuje na celé Společenství a jejich platební schopnost sledují příslušné orgány domovského členského státu; že tato skutečnost umožňuje zastřešit všechny pobočky jedné úvěrové instituce zřízené ve Společenství jediným systémem pojištění vkladů; že lze použít pouze systém existující pro danou kategorii institucí ve státě, kde má daná instituce sídlo, zejména vzhledem ke spojitosti mezi dohledem nad kapitálovou přiměřeností pobočky a její účastí v systému pojištění vkladů;

vzhledem k tomu, že se harmonizace musí omezit na hlavní prvky systémů pojištění vkladů a že musí ve velmi krátké době zajistit platby z pojištění vypočtené na základě harmonizované minimální úrovně;

vzhledem k tomu, že systémy pojištění vkladů musí zasáhnout, jakmile vklady přestanou být disponibilní;

vzhledem k tomu, že je vhodné vyjmout z ochrany zvláště vklady skutečně úvěrovými institucemi vlastním jménem a na vlastní účet; že by toto opatření nemělo ovlivnit právo systému pojištění vkladů uskutečnit jakákoli opatření potřebná k záchraně úvěrové instituce, jež se ocitla v nesnázích;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 163, 30.6.1992, s. 6 a Úř. věst. C 178, 30.6.1993, s. 14.

⁽²⁾ Úř. věst. C 332, 16.12.1992, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. C 115, 26.4.1993, s. 96 a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 9. března 1994 (Úř. věst. C 91, 28.3.1994).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 33, 4.2.1987, s. 16.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 92/30/EHS (Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52).

vzhledem k tomu, že harmonizace systému pojištění vkladů uvnitř Společenství sama o sobě nepochybně existenci stávajících systémů určených k ochraně úvěrových institucí, zvláště prostřednictvím zajištění jejich platební schopnosti a likvidity, aby vklady u těchto úvěrových institucí včetně jejich poboček usazených v jiných členských státech zůstaly disponibilními; že za určitých podmínek mohou mít příslušné orgány zato, že tyto alternativní systémy, jež sledují odlišný ochranný účel, splňují cíle této směrnice; že bude na uvedených orgánech, aby ověřily plnění zmíněných podmínek;

vzhledem k tomu, že v některých členských státech jsou systémy pojištění vkladů v působnosti profesních organizací; že v jiných členských státech jsou systémy vytvořeny a upravovány zákonem a že některé systémy, ač zřízené na smluvním základě, jsou částečně upravovány zákonem; že tento rozdíl v postavení představuje obtíž pouze v otázce povinného členství v systémech a vylučování z nich; že je proto nutné stanovit opatření omezující pravomoc systémů v této oblasti;

vzhledem k tomu, že budou-li ve Společenství zachovány systémy, které poskytují vkladům ochranu vyšší, než je harmonizovaná úroveň, může to vést na stejném území k nerovnosti v poskytování náhrad a k nerovným podmínkám v hospodářské soutěži mezi domácími institucemi a institucemi z jiných členských států; že k vyvážení těchto nevýhod by měly být pobočky oprávněny připojit se k systémům existujícím v hostitelské zemi, aby mohly svým vkladatelům nabídnout stejnou ochranu, jakou nabízejí systémy země, v nichž se nacházejí; že by Komise měla po několika letech podat zprávu o tom, jak dalece pobočky využily této možnosti a s jakými obtížemi se ony samy nebo systémy pojištění vkladů případně setkaly při provádění těchto ustanovení; že není vyloučeno, aby systémy domovských členských států samy nabízely takové doplňkové krytí za podmínek, jež tento systém může stanovit;

vzhledem k tomu, že pobočky úvěrových institucí, které nabízejí vyšší úroveň krytí než úvěrové instituce povolené v hostitelském členském státě, mohou způsobit narušení trhu; že není vhodné, aby se rozsah krytí poskytovaného systémem pojištění vkladů stal předmětem hospodářské soutěže; že je proto nutné alespoň v jistém počátečním období stanovit, že úroveň a rozsah krytí poskytovaného systémem domovského členského státu vkladatelům v pobočkách nacházejících se v jiném členském státě nesmí přesáhnout maximální úroveň a rozsah nabízené obdobným systémem v hostitelském členském státě; že případná narušení trhu by měla být po několika letech prozkoumána na základě získaných zkušeností a s ohledem na vývoj bankovníctví;

vzhledem k tomu, že tato směrnice v zásadě požaduje po každé úvěrové instituci, aby se připojila k některému systému pojištění vkladů; že směrnice upravující přístup k činnosti úvěrových institucí, které mají sídlo ve třetí zemi, a zejména první směrnice Rady 77/780/EHS ze dne 12. prosince 1977 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu⁽¹⁾, umožňují členským státům rozhodovat o tom, zda a za jakých podmínek povolí pobočkám takových úvěrových institucí provozovat činnost na svém území; že se na tyto pobočky nevztahuje volné poskytování služeb ve smyslu čl. 59 druhého pododstavce Smlouvy, ani svoboda usazování v jiných členských státech než v těch, ve kterých jsou usazeny; že je tudíž na členském státě povolujícím tyto pobočky, aby rozhodl, jak uplatňovat zásady této směrnice vůči pobočkám v souladu s čl. 9 odst. 1 směrnice 77/780/EHS a s nutností chránit vkladatele a udržovat integritu finančního systému; že je nezbytné, aby si vkladatelé u těchto poboček byli plně vědomi úpravy pojištění vkladů, která se na ně vztahuje;

vzhledem k tomu, že by na jedné straně minimální úroveň pojištění předepsaná touto směrnicí neměla ponechat bez ochrany příliš velkou část vkladů v zájmu ochrany spotřebitele i v zájmu stability finanční soustavy; že by na druhé straně nebylo vhodné stanovit ve Společenství takovou úroveň ochrany, která by v určitých případech mohla ve svém důsledku podpořit neobežřetné řízení úvěrových institucí; že se zdá být rozumným stanovit harmonizovanou minimální úroveň pojištění ve výši 20 000 ECU; že může být třeba omezených přechodných opatření, jež by umožnila stávajícím systémům přizpůsobit se této částce;

vzhledem k tomu, že některé členské státy nabízejí vkladatelům krytí vkladů vyšší než harmonizovaná minimální úroveň podle této směrnice; že se nezdá být vhodným požadovat, aby tyto systémy, z nichž některé byly zavedeny zcela nedávno při provádění doporučení 87/63/EHS, byly v tomto ohledu měněny;

vzhledem k tomu, že každý členský stát musí mít možnost vyjmout z pojištění poskytovaného systémem pojištění vkladů některé přesně vymezené vklady nebo vkladatele, o nichž má zato, že nepotřebují zvláštní ochranu poskytovanou systémem pojištění vkladů;

vzhledem k tomu, že v některých členských státech nejsou nedisponibilní vklady hrazeny plně, čímž jsou vkladatelé pobízeni, aby

(1) Úř. věst. L 322, 17.12.1977, s. 30. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 89/646/EHS (Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1).

pečlivě vážili kvalitu úvěrových institucí; že tato praxe by měla být omezena, pokud se jedná o vklady nižší než minimální harmonizovaný limit;

vzhledem k tomu, že byla zachována zásada harmonizovaného minimálního limitu na vkladatele a ne na vklad; že je proto vhodné přihlížet ke vkladům vkladatelů, kteří nejsou vedeni jako majitelé účtu anebo nejsou jedinými majiteli účtu; že z tohoto důvodu musí být limit uplatňován vůči každému identifikovatelnému vkladateli; že by se však toto opatření nemělo vztahovat na subjekty kolektivního investování, na které se vztahují zvláštní ochranná ustanovení, která se nevztahují na výše uvedené vklady;

vzhledem k tomu, že informovanost je nezbytnou součástí ochrany vkladatelů, a musí být proto v určitém minimálním rozsahu upravena; že by však neregulované užívání odkazu na výši a rozsah určitého systému pojištění vkladů v reklamě mohlo ohrozit stabilitu bankovní soustavy nebo důvěru vkladatelů; že by proto členské státy měly stanovit pravidla pro omezení těchto odkazů;

vzhledem k tomu, že ve zvláštních případech by v některých členských státech, kde neexistují systémy pojištění vkladů pro některé kategorie úvěrových institucí, jež přijímají jen velmi malý podíl vkladů, mohlo zavedení takového systému trvat déle, než je lhůta k provedení této směrnice; že v těchto případech může být dočasná odchylka od požadavku účasti v systému pojištění vkladů oprávněná; že by však, kdyby taková úvěrová instituce podnikala v zahraničí, měl členský stát právo vyžadovat její účast v jím zřízeném systému pojištění vkladů;

vzhledem k tomu, že v této směrnici není nezbytné harmonizovat způsoby financování systémů pojištění vkladů nebo samotných úvěrových institucí, protože na jedné straně náklady financování takových systémů musí v zásadě nést samotné úvěrové instituce, a na druhé straně finanční kapacita těchto systémů musí být úměrná jejich závazkům; že to však nesmí ohrozit stabilitu bankovní soustavy daného členského státu;

vzhledem k tomu, že tato směrnice nesmí vést k tomu, aby byly členské státy nebo jejich příslušné orgány činěny odpovědnými vůči vkladatelům, pokud zajistí zavedení nebo úřední uznání jednoho nebo více systémů, které pojišťují vklady nebo samotné úvěrové instituce a zajišťují náhradu vkladatelům nebo jejich ochranu za podmínek stanovených v této směrnici;

vzhledem k tomu, že ochrana vkladů je podstatnou součástí dotváření vnitřního trhu a nezbytným doplňkem systému dohledu nad úvěrovými institucemi, neboť vytváří solidaritu všech institucí na daném finančním trhu pro případ, že se některá z nich ocitne v platební neschopnosti,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se:

1. „vkladem“ rozumí jakýkoli kreditní zůstatek vzniklý z prostředků zbylých na účtu nebo z dočasných situací vyplývajících z obvyklých bankovních operací, který musí úvěrová instituce vyplatit na základě příslušných zákonných a smluvních podmínek, a každý dluh prokázaný potvrzením vystaveným úvěrovou institucí.

Za vklady se považují i podíly v „building societies“ ve Spojeném království a Irsku s výjimkou podílů kapitálové povahy, na které se vztahuje článek 2.

Za vklady se nepovažují dluhopisy, které splňují podmínky stanovené v čl. 22 odst. 4 směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ⁽¹⁾.

Za účelem výpočtu kreditního zůstatku použijí členské státy předpisy týkající se vzájemných pohledávek a jejich započtení v souladu se zákonnými a smluvními podmínkami platnými pro dané vklady;

2. „společným účtem“ rozumí účet otevřený na jméno dvou nebo více osob nebo účet, k němuž mají dvě nebo více osob práva, jež lze uplatňovat proti podpisu jedné nebo více z těchto osob;
3. „nedisponibilním vkladem“ rozumí vklad, který je splatný a vymahatelný, ale nebyl vyplacen úvěrovou institucí podle příslušných zákonných a smluvních podmínek v případech, kdy
 - i) příslušné orgány zjistí, že podle jejich názoru se příslušná úvěrová instituce v daném čase nezdá být schopna z důvodů přímo souvisejících s její finanční situací vyplatit vklad a v současnosti nemá vyhlídky, že tak bude moci učinit.

Příslušné orgány tak učiní co nejdříve, nejpozději do 21 dnů poté, co se poprvé dozvědí, že úvěrová instituce nevyplatila vklady, jež jsou splatné a vymahatelné, nebo

 - ii) soudní orgán vynese z důvodů přímo souvisejících s finanční situací úvěrové instituce rozhodnutí, jehož

(1) Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 88/220/EHS (Úř. věst. L 100, 19.4.1988, s. 31).

důsledkem je pozastavení možnosti vkladatele uplatňovat vůči této instituci pohledávky, pokud toto rozhodnutí je vyneseno dříve, než dojde k výše uvedenému zjištění;

4. „úvěrovou institucí“ rozumí podnik, jehož činnost spočívá v přijímání vkladů nebo jiných splatných peněžních prostředků od veřejnosti a poskytování úvěrů na vlastní účet;
5. „pobočkou“ rozumí provozovna bez právní subjektivity, která je součástí úvěrové instituce a která přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí; všechny provozovny zřízené ve stejném členském státě úvěrovou institucí, která má sídlo v jiném členském státě, jsou považovány za jedinou pobočku.

Článek 2

Ze systémů pojištění vkladů se vylučují jakékoli náhrady

- vkladů jiných úvěrových institucí uskutečněných vlastním jménem a na vlastní účet, s výhradou čl. 8 odst. 3,
- veškerých nástrojů, na které se vztahuje definice „vlastního kapitálu“ v článku 2 směrnice Rady 89/299/EHS ze dne 17. dubna 1989 o vlastním kapitálu úvěrových institucí ⁽¹⁾,
- vkladů vzniklých z operací, v souvislosti s nimiž byl vyneseno odsuzující rozhodnutí za trestný čin praní peněz ve smyslu článku 1 směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz ⁽²⁾.

Článek 3

1. Každý členský stát zajistí, aby byl na jeho území zaveden a úředně uznán jeden nebo více systémů pojištění vkladů. S výjimkou okolností uvedených v druhém pododstavci a v odstavci 4 nesmí žádná úvěrová instituce povolená v tomto členském státě na základě článku 3 směrnice 77/780/EHS přijímat vklady, pokud není členem takového systému.

Členský stát však může zprostit úvěrovou instituci povinnosti účasti na systému pojištění vkladů, pokud je tato úvěrová instituce účastna v systému, jenž chrání samotnou úvěrovou instituci a zvláště zajišťuje její likviditu a platební schopnost, a tím zajišťuje ochranu vkladatelů, která je alespoň rovnocenná ochraně poskytované některým systémem pojištění vkladů a která podle stanoviska příslušných orgánů splňuje tyto podmínky:

- systém existuje a je úředně uznán ke dni přijetí této směrnice,
- systém je určen k tomu, aby zabránil nedisponibilitě vkladů u úvěrových institucí, jež k němu patří, a musí mít k dispozici prostředky nutné k tomuto účelu,

— systém nespočívá v záruce poskytnuté úvěrové instituci samotným členským státem nebo některým jeho místním nebo regionálním orgánem,

— systém zajišťuje informovanost vkladatelů způsoby a za podmínek stanovených v článku 9.

Členské státy, které využijí této možnosti, o tom uvědomí Komisi; zejména jí zpraví o vlastnostech ochranných systémů a o úvěrových institucích, na které se vztahují, jakož i o všech pozdějších změnách poskytnutých informací. Komise o nich uvědomí Poradní výbor pro bankovníctví.

2. Pokud některá úvěrová instituce neplní povinnosti, které má jako člen systému pojištění vkladů, musí to být ohlášeno příslušným orgánům, které jí vydaly povolení a které ve spolupráci se systémem pojištění vkladů přijmou veškerá vhodná opatření, včetně uložení sankcí, aby zajistily, že úvěrová instituce své povinnosti splní.

3. Pokud tato opatření nedokáží zajistit plnění povinností úvěrovou institucí, může systém v případech, kdy vnitrostátní právní předpisy dovolují vyloučení člena, oznámit s výslovným souhlasem příslušných orgánů ve lhůtě ne kratší než 12 měsíců svůj záměr vyloučit úvěrovou instituci z členství v systému. Vklady uložené před uplynutím výpovědní lhůty jsou nadále plně kryty systémem pojištění vkladů. Pokud do uplynutí výpovědní lhůty úvěrová instituce nesplní své povinnosti, může ji systém pojištění vkladů, opět po předchozím výslovném souhlasu příslušných orgánů, vyloučit.

4. Pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy a s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které jí vydaly povolení, smí úvěrová instituce vyloučená ze systému pojištění vkladů pokračovat v přijímání vkladů, pokud před svým vyloučením zavedla alternativní pojištění uspořádání zajišťující, že vkladatelé požívají úroveň a rozsah ochrany alespoň rovnocennou těm, které poskytuje úředně uznávaný systém.

5. Pokud úvěrová instituce, jejíž vyloučení je navrženo v souladu s odstavcem 3, není schopna zavést alternativní pojištění uspořádání, které splňuje podmínky stanovené v odstavci 4, odejmou jí příslušné orgány okamžitě povolení, jež jí vydaly.

Článek 4

1. Systémy pojištění vkladů zavedené a úředně uznávané v některém členském státě v souladu s čl. 3 odst. 1 chrání také vkladatele u poboček zřízených úvěrovými institucemi v jiných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 5.5.1989, s. 16. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/16/EHS (Úř. věst. L 75, 21.3.1992, s. 48).

⁽²⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77.

členských státech.

Článek 5

Do 31. prosince 1999 nepřekročí úroveň ani rozsah poskytované ochrany včetně procentního podílu maximální úroveň či rozsah ochrany nabízené odpovídajícím systémem pojištění vkladů na území hostitelského členského státu.

Vklady držené ke dni, kdy je odňato povolení vydané úvěrové instituci na základě článku 3 směrnice 77/780/EHS, jsou nadále chráněny systémem pojištění vkladů.

Do tohoto dne podá Komise na základě zkušeností získaných při uplatňování druhého pododstavce zprávu a zváží potřebu zachovat toto ustanovení. Předloží případně Evropskému parlamentu a Radě návrh směrnice za účelem prodloužení jeho platnosti.

Článek 6

2. Pokud úroveň nebo rozsah ochrany poskytované systémem pojištění vkladů hostitelského členského státu včetně procentního podílu překračuje úroveň nebo rozsah ochrany poskytované v členském státě, v němž je úvěrová instituce povolena, zajistí hostitelský členský stát, aby na jeho území existoval úředně uznaný systém pojištění vkladů, k němuž by se pobočka mohla dobrovolně připojit, aby doplnila pojištění, jež se na její vkladatele již vztahuje na základě jejího členství v systému pojištění vkladů v jejím domovském členském státě.

1. Členské státy ověří, zda pobočky zřízené úvěrovou institucí, která má sídlo mimo Společenství, mají pojištění krytí rovnocenné krytí, které stanoví tato směrnice.

Pokud tomu tak není, mohou členské státy stanovit, s výhradou čl. 9 odst. 1 směrnice 77/780/EHS, že pobočky zřízené úvěrovou institucí, která má sídlo mimo Společenství, se musí připojit k některému systému pojištění vkladů, který působí na jejich území.

Systém, k němuž se pobočka připojí, se musí vztahovat na kategorii institucí, ke kterým pobočka patří nebo kterým nejbližší odpovídá, v hostitelském členském státě.

2. Úvěrová instituce, která má sídlo mimo Společenství, poskytuje současným a případným budoucím vkladatelům u poboček jí zřízených veškeré relevantní informace o pojištění chránícím jejich vklady.

3. Členské státy zajistí, aby byly stanoveny objektivní a obecně platné podmínky pro členství poboček v systému pojištění vkladů hostitelského členského státu v souladu s odstavcem 2. Přijetí do tohoto systému je podmíněno splněním přiměřených členských povinností, zejména platby všech příspěvků a ostatních poplatků. Členské státy se při provádění tohoto odstavce řídí základními zásadami uvedenými v příloze II.

3. Informace uvedené v odstavci 2 musí být poskytovány v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ve kterém je pobočka usazena, způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy v jasné a srozumitelné formě.

4. Pokud pobočka, která využila možnosti dobrovolného členství podle odstavce 2, neplní povinnosti vyplývající z členství v systému pojištění vkladů, je to sděleno příslušným orgánům, které jí vydaly povolení, a tyto orgány ve spolupráci se systémem pojištění vkladů přijmou veškerá vhodná opatření, aby zajistily plnění uvedených povinností.

Článek 7

Pokud tato opatření nezajistí splnění uvedených povinností pobočkou, může systém pojištění vkladů po uplynutí přiměřené, nejméně dvanáctiměsíční výpovědní lhůty a se souhlasem příslušných orgánů, které jí vydaly povolení, pobočku vyloučit. Vklady uložené přede dnem vyloučení jsou nadále kryty systémem pojištění vkladů, jehož dobrovolným členem pobočka byla, až do dne splatnosti. Vkladatelé jsou informováni o zrušení doplňkového pojištění vkladů.

1. Systémy pojištění vkladů stanoví, že souhrn všech vkladů každého vkladatele musí být pojištěn do výše 20 000 ECU pro případ, že se stane nedisponibilním.

Do 31. prosince 1999 smějí členské státy, ve kterých nejsou ke dni přijetí této směrnice vklady pojištěny do výše 20 000 ECU, zachovat maximální částku stanovenou ve svých systémech pojištění vkladů, není-li nižší než 15 000 ECU.

5. Komise podá zprávu o uplatňování odstavců 2, 3 a 4 nejpozději do 31. prosince 1999 a případně navrhne jejich změnu.

2. Členské státy mohou stanovit, že určití vkladatelé nebo vklady jsou z pojištění vyňati nebo že jim bude poskytnut nižší limit pojištění. Tyto výjimky jsou uvedeny v příloze I.

3. Tento článek nevylučuje zachování nebo přijetí předpisů, které poskytují vyšší nebo úplnější ochranu vkladů. Systémy pojištění vkladů mohou, zvláště ze sociálních důvodů, plně kryt některé druhy vkladů.

4. Členské státy mohou omezit pojištění stanovené v odstavci 1 nebo uvedené v odstavci 3 na určité procento z výše vkladů. To však musí být nejméně 90 % všech vkladů, pokud částka, jež má být vyplacena z pojištění, nedosáhne částky uvedené v odstavci 1.

5. Komise přezkoumá částku uvedenou v odstavci 1 pravidelně nejméně jednou za pět let. Pokud to uzná za vhodné, předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh směrnice, jež upraví částku uvedenou v odstavci 1 zejména se zřetelem k vývoji v bankovníctví a k hospodářské a měnové situaci ve Společenství. První přezkum neproběhne dříve než pět let po skončení lhůty uvedené v čl. 7 odst. 1 druhém pododstavci.

6. Členské státy zajistí, aby práva vkladatelů na náhradu mohla být předmětem žaloby vkladatele proti systému pojištění vkladů.

Článek 8

1. Limity uvedené v čl. 7 odst. 1, 3 a 4 se vztahují na souhrn vkladů u téže úvěrové instituce bez ohledu na počet těchto vkladů, jejich měnu a místo uložení ve Společenství.

2. Při výpočtu limitů stanovených v čl. 7 odst. 1, 3 a 4 se přihlédne k podílu každého vkladatele na společném účtu.

Není-li stanoveno jinak, jsou podíly jednotlivých vkladatelů na tomto účtu stejné.

Členské státy mohou stanovit, že vklady na účtu, k němuž mají právo dvě nebo více osob jako společníci společnosti, členové sdružení nebo jiného obdobného seskupení bez právní subjektivity, mohou být pro účely výpočtu limitů stanovených v čl. 7 odst. 1, 3 a 4 sečteny a lze s nimi nakládat, jako by byly uloženy jediným vkladatelem.

3. Pokud vkladatel nemůže nakládat s částkami uloženými na účtu bez omezení, vztahuje se pojištění na osobu, která s nimi může bez omezení nakládat, za předpokladu, že je nebo může být zjištěna ke dni, kdy příslušné orgány zjistí skutečnosti uvedené v čl. 1 odst. 3 bodu i) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 1 odst. 3 bodu ii). Může-li více osob nakládat s vklady bez omezení, přihlédne se k podílu každé z nich podle právních

předpisů upravujících správu daných částek při výpočtu limitů stanovených v čl. 7 odst. 1, 3 a 4.

Toto ustanovení se nevztahuje na subjekty kolektivního investování.

Článek 9

1. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce poskytly současným i případným vkladatelům informace potřebné k určení systému pojištění vkladů, jehož jsou instituce a její pobočky členy uvnitř Společenství, nebo alternativního uspořádání stanoveného v čl. 3 odst. 1 druhém pododstavci nebo v čl. 3 odst. 4. Vkladatelé musí být informováni o ustanoveních systému pojištění vkladů nebo případného alternativního uspořádání, včetně výše a rozsahu krytí poskytovaného systémem pojištění vkladů. Tyto informace musí být poskytnuty v jasné a srozumitelné formě.

Na žádost musí být také poskytnuty informace o podmínkách náhrady a o formalitách, jež musí být splněny pro obdržení náhrady.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se poskytují způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, v němž je pobočka usazena.

3. Členské státy stanoví pravidla omezující použití informací uvedených v odstavci 1 k reklamním účelům, aby toto použití neohrozilo stabilitu bankovní soustavy nebo důvěru vkladatelů. Členské státy mohou zejména omezit reklamu na odkaz na systém, kterého se úvěrová instituce účastní.

Článek 10

1. Systémy pojištění vkladů musí být schopny vyplatit řádně ověřené pohledávky vkladatelů týkající se nedisponibilních vkladů do tří měsíců ode dne, kdy příslušné orgány shledají skutečnosti popsané v čl. 1 odst. 3 bodu i) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 1 odst. 3 bodu ii).

2. Za zcela výjimečných okolností a ve zvláštních případech může systém pojištění vkladů požádat příslušné orgány o prodloužení této lhůty. Prodloužení nesmí přesáhnout tři měsíce. Na žádost systému pojištění vkladů mohou příslušné orgány poskytnout nejvýše dvě další prodloužení, z nichž žádné nesmí přesáhnout tři měsíce.

3. Uplynutí lhůt stanovených v odstavcích 1 a 2 se systém pojištění vkladů nesmí dovolávat, aby odepřel výhodu pojištění

vkladateli, který nebyl schopen včas uplatnit nárok na výplatu náhrady z pojištění.

4. Doklady týkající se podmínek a formalit, které je třeba splnit, aby byl získán nárok na výplatu náhrady z pojištění podle odstavce 1, musí být podrobně vypracovány způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ve kterém se nachází pojištěný vklad.

5. Bez ohledu na lhůtu stanovenou v odstavcích 1 a 2 může systém pojištění vkladů odložit veškeré výplaty do vnesení rozsudku soudem v těch případech, kdy jsou vkladatel nebo jiná osoba, kteří mají právo na částky uložené na účtu nebo na nich mají zájem, obžalováni z trestného činu spojeného s praním peněz, jak je vymezuje článek 1 směrnice 91/308/EHS.

Článek 11

Aniž tím jsou dotčena jiná práva, která mohou mít podle vnitrostátních právních předpisů, mají systémy provádějící platby z pojištění právo vstoupit do práv vkladatelů v likvidačním řízení až do výše svých plateb.

Článek 12

Bez ohledu na článek 3 jsou instituce, jež obdržely povolení ve Španělsku nebo v Řecku a jsou uvedeny v příloze III, do 31. prosince 1999 osvobozeny od povinnosti členství v systému pojištění vkladů.

Tyto úvěrové instituce výslovně upozorní své současné a případné budoucí vkladatele, že nejsou členy žádného systému pojištění vkladů.

Pokud by v této době tato úvěrová instituce zamýšlela zřídit nebo by zřídila pobočku v jiném členském státě, může dotýčný členský stát vyžadovat, aby pobočka vstoupila do systému pojištění vkladů zřízeného na jeho území za podmínek stanovených v čl. 4 odst. 2, 3 a 4.

Článek 13

V seznamu povolených úvěrových institucí, který vypracovává podle čl. 3 odst. 7 směrnice 77/780/EHS, uvede Komise postavení každé úvěrové instituce s ohledem na tuto směrnici.

Článek 14

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. července 1995. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 15

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 16

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Bruselu dne 30. května 1994.

Za Evropský parlament

předseda

E. KLEPSCH

Za Radu

předseda

G. ROMEOS

PŘÍLOHA I

Seznam výjimek uvedených v čl. 7 odst. 2

1. Vklady finančních institucí ve smyslu čl. 1 odst. 6 směrnice 89/646/EHS.
2. Vklady pojišťoven.
3. Vklady států a ústředních správních orgánů.
4. Vklady krajských, regionálních, místních a obecních orgánů.
5. Vklady subjektů kolektivního investování.
6. Vklady penzijních fondů.
7. Vklady ředitelů, vedoucích pracovníků, osobně odpovědných členů úvěrové instituce, držitelů nejméně 5 % kapitálu úvěrové instituce, osob odpovědných za zákonem předepsaný audit účetních dokladů úvěrové instituce a vkladatelů podobného postavení v jiných společnostech téže skupiny.
8. Vklady blízkých příbuzných a třetích stran jednajících na účet vkladatelů uvedených pod bodem 7.
9. Vklady jiných společností téže skupiny.
10. Anonymní vklady.
11. Vklady, na které vkladatel jako jednotlivec získal od téže úvěrové instituce sazby a finanční výhody, které přispěly ke zhoršení finanční situace této instituce.
12. Dluhové cenné papíry vydané toutž institucí a závazky vzniklé z vlastních akceptací a směnek.
13. Vklady v jiných měnách než:
 - měnách členských států,
 - ECU.
14. Vklady společností, které jsou tak velké, že podle článku 11 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, zakládající se na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o výročních účetních uzávěrkách některých druhů společností ⁽¹⁾, nesmějí sestavovat zkrácené bilance.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/605/EHS (Úř. věst. L 317, 16.11.1990, s. 60).

PŘÍLOHA II

Základní zásady

Pokud pobočka žádá o vstup do systému hostitelského členského státu, aby se na ni vztahovalo doplňkové pojištění, stanoví systém hostitelského členského státu společně se systémem domovského členského státu vhodná pravidla a postupy pro výplatu náhrady vkladatelům u takové pobočky. Následující zásady se vztahují jak na vypracování těchto postupů, tak na vymezení podmínek členství pro takovou pobočku (jak je uvedeno v čl. 4 odst. 2):

- a) systém hostitelského členského státu si ponechává plné právo uplatňovat svá objektivní a obecně používaná pravidla na zúčastněné úvěrové instituce; může vyžadovat poskytnutí relevantních informací a ověřovat si je u příslušných orgánů domovského členského státu;
- b) systém hostitelského členského státu uspokojuje nároky na doplňkovou náhradu na základě prohlášení příslušných orgánů domovského členského státu, že vklady jsou nedisponibilní. Systém hostitelského členského státu si ponechává plné právo ověřovat podle svých vlastních zásad a postupů oprávnění vkladatele dříve, než vyplatí doplňkovou náhradu;
- c) systémy domovského členského státu a hostitelského členského státu vzájemně plně spolupracují, aby zajistily, že vkladatelé dostanou náhradu rychle a ve správné výši. Zvláště se dohodnou na tom, jak existence protipohledávky, která může vést k započtení v každém z obou systémů, ovlivní náhradu vyplacenou vkladateli každým systémem;
- d) systémy hostitelského členského státu mají právo uložit pobočkám účast na doplňkovém pojistném na vhodném základě, který bere na zřetel pojištění financované systémem domovského členského státu. Aby se usnadnil výpočet doplňkového pojistného, může systém hostitelského členského státu předpokládat, že jeho závazek je za všech okolností omezen na rozdíl mezi výší pojištění, které poskytuje, a výší pojištění poskytovaného domovským členským státem, bez ohledu na to, zda domovský členský stát ve skutečnosti vyplatí nějakou náhradu za vklady uložené na území hostitelského členského státu.

PŘÍLOHA III

Seznam úvěrových institucí uvedený v článku 12

- a) Specializované kategorie španělských institucí, jejichž právní postavení v současnosti prochází reformou a které mají oprávnění k činnosti jako
- Entidades de Financiación o Factoring,
 - Sociedades de Arrendamiento Financiero,
 - Sociedades de Crédito Hipotecario.
- b) Tyto španělské státní instituce:
- Banco de Crédito Agrícola, SA,
 - Banco Hipotecario de España, SA,
 - Banco de Crédito Local, SA.
- c) Tato řecká úvěrová družstva:
- úvěrové družstvo Lamia,
 - úvěrové družstvo Ioannina,
 - úvěrové družstvo Xylocastron,
- a ta z úvěrových družstev obdobné povahy uvedená níže, která jsou povolena nebo povolována ke dni přijetí této směrnice:
- úvěrové družstvo Chania,
 - úvěrové družstvo Iraklion,
 - úvěrové družstvo Magnissia,
 - úvěrové družstvo Larissa,
 - úvěrové družstvo Patras,
 - úvěrové družstvo Thessaloniki.
-